

полягає в першу чергу в ознайомленні зі структурою процесу прийняття рішення на практиці, в критичній оцінці прийнятих рішень і по можливості у розробці альтернативних рішень.

Таким чином, кейси використовуються різноманітним чином. Їх мета — спонукати студентів до творчості. Кейси швидше спрямовані не на отримання готових знань, а «на творення» нових знань, що передбачає співтворчість студента і викладача.

Література

1. *Бобоходжаев Ш.И., Юлдашев З.Ю.* Инновационные методы обучения: особенности кейс-стади метода обучения и пути его практического использования. — Ташкент, 2006.

2. *Гладких И.В.* Методические рекомендации по разработке учебных кейсов. — СПб., 2004.

3. *Кайзер Ф.-Й., Камински Х.* Методика преподавания экономических дисциплин. Основы концепции, направленной на активизацию процесса обучения, с примерами. — СПб.: НПО «Мир и семья», 2002.

4. *Pearce J., Robinson R. B. Jr.* Cases in Strategic Management. — Burr Ridge, Illinois. Boston, Massachusetts. Sydney, Australia. — 1994. — 520 p.

Коваленко С. О., викладач,

Касьянова Л. С., викладач,

кафедра іноземних мов

фінансово-економічного факультету

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Викладач вищої школи має володіти високою загальною й педагогічною культурою, бути довершеним професіоналом. Професіоналізм людини в будь-якій царині багато в чому залежить від рівня сформованості майстерності

Педагогічна майстерність — це досконале, творче виконання педагогами своїх професійних функцій на рівні мистецтва, в результаті чого створюються оптимальні соціально-психологічні умови для становлення особистості вихованця, забезпечення його інтелектуального та морально-духовного розвитку.

У центрі уваги навчально-виховного процесу має бути студент. Педагог повинен виявляти глибоку повагу до його особистості, шанувати, оберігати від негативних впливів, створювати

оптимальні умови для всебічного розвитку. Адже брак у значної частини викладачів гуманності у спілкуванні з вихованцями призводить до виникнення конфліктних ситуацій, знижує ефективність педагогічного впливу. Почуття гуманізму — це внутрішній психологічний стан педагога.

До наріжних чинників, що забезпечують зміцнення й підкріплення майстерності педагога, належать совісність (сумління), честь, справедливість і об'єктивність. Студентська молодь особливо чутливо ставиться до цих якостей педагога й боляче реагує на відсутність, недостатню виразність їх. Совісність і чесність виконують регулятивну функцію в життєдіяльності людини, її спілкуванні з іншими людьми. А оскільки педагогові вищої школи доводиться повсякденно спілкуватися з дорослими людьми, які ще не мають достатнього життєвого досвіду, весь час перебувати на «сцені педагогічного олімпу», то вміння саморегуляції та регуляції, оцінювання своєї поведінки йому конче необхідні. До того ж викладач має дбати про підтримання не лише власної гідності, а й репутації педагогічної спілки, професорсько-викладацького цеху.

Викладачеві вищої школи з огляду на специфіку своєї роботи доводиться постійно аналізувати дії студентів (на лекціях, практичних заняттях, під час контрольних заходів, у побуті тощо). Це вимагає від педагога об'єктивності й соціальної справедливості. Почуття молодих людей доволі загострені, їх поріг надто високий, а тому дотримання об'єктивності та справедливості з боку старшої людини — важливий чинник соціального і професійного становлення фахівців.

Чільним модулем педагогічної майстерності є професійні знання. Студенти високо цінують викладача, який володіє глибокими знаннями зі свого фаху, виявляє обізнаність зі спорідненими дисциплінами, відзначається науковою ерудованістю. Без цього немає майстерності педагога.

Серед якостей особистості викладача, визначальних у процесі становлення педагогічної культури, майстерності й професіоналізму, особливо важливим є педагогічний такт. Це — відчуття міри в процесі спілкування з людьми з урахуванням їхнього фізичного, і передусім психічного стану. Педагогічний такт ґрунтується на глибоких знаннях психології студентів, їхніх індивідуальних особливостей.

Важливим змістовим модулем у структурі становлення педагогічної культури педагога вищої школи є комплекс психолого-педагогічних умінь: конструктивних, комунікативних, дидактичних, пізнавальних, прикладних, організаторських, психотехнічних й ін.